Dosar nr. 4-416/2025
4-25018504-12-4-12022025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 aprilie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul Angela Vaislenco
Grefier Alexandru Carp
În absența:
Persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Cristina Bădărău
Agentului constatator din cadrul IP Botanica DP mun. Chișinău Dumitru Valuța

(în privința căreia au fost întreprinse măsurile necesare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică, cauza contravențională inițiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chișinău, Valuța Dumittru, în privința lui **Bădărău Cristina, data nașterii ***** IDNP *****domiciliată în mun******* pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional,

C O N S T A T Ă:

Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, **Bădărău Cristina**, la data de 10.01.2025 orele 16:47, aflându-se în ***** nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiile de întreținere, educare și instruire față de propriul copil*****, acesta fiind diagnosticat cu scabie ca urmare a lipsei de supraveghere față de acesta, lăsându-l inclusiv și fără supraveghere.

Acțiunile făptuitoarei, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 63 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia constituie contravenție *neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului*, *dacă au avut ca urmare lipsa de supraveghere a copilului, vagabondajul, cerşitul ori săvîrşirea de către acesta a unei fapte socialmente periculoase.*

Totodată, cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 415928 din 30.01.2025, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), fiind distribuită judecătorului Angela Vasilenco, la 12.02.2025.

În şedinţă de judecată, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, ***Bădărău Cristina****,* fiind citată legal despre data, ora și locul examinării cauzei contravenționale, nu s-a prezentat în instanța de judecată, nu a informat despre motivul neprezentării și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, manifestând un vădit dezinteres în acest sens, iar instanţa a stabilit că procesul-verbal cu privire la contravenţie, prin care au fost reţinute faptele incriminate şi domiciliul lui Bădărău Cristina, a fost întocmit în prezenţa acesteia, fiind informată astfel despre iniţierea unui proces contravenţional în privinţa sa şi a remiterii spre examinare în instanţa de judecată, confirmând inclusiv prin semnătura sa în acest proces-verbal.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Valuța Dumitru, fiind citat despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale la adresa electronica, nu s-a prezentat în instanța de judecată însă prin cerere a informat despre motivul neprezentării și a solicitat examinarea cauzei contravenționale în lipsa sa.

La fel, instanţa notează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

De asemenea, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) și respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatatorși

persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanţa a dispus examinarea cauzei în absenţa acestora, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În continuare, verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, **63–66**, 316–318[1], 320, 336 din acelaşi cod.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 415928 din 30.01.2025.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât şi din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitoarei, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței în instanţa de judecată, în temeiul art. 395 din acelaşi cod.

La fel, este consemnat dreptul de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor în condiţiile lipsei de necesitate, din care nu denotă alte aspecte privind nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privinţa temeiniciei acesteia se va expune *infra*.

În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Valuța Dumitru, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei

contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În această ordine de idei, instanța remarcă că Bădărău Cristina, este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe:

- *procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 415928 din 30.01.2025*, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Valuța Dumitru, prin care ultimul a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta prejudiciabilă, statuând asupra vinovăţiei persoanei*;*

*-informație 112 prin care se confirmă că la data de 10.01.2025 a fost solicitată poliția și ambulanța la adresa******

- *raport din 10.01.2025* prin care subofițerul superior al BPRO Crețu I. aduce la cunoștință că a primit solicitarea 112, precum solicitantul Iurie a chemat ambulanța pentru îngrijiri medicale lui Savin Ionuț. Având în vedere că părinții nu erau la fața locului a fost solicitată poliția. La sosirea poliției angajaților li s-a comunicat că mama Bădărău Cristina împreună cu copilul minor au fost luați la spital pentru îngrijiri medicale;

- *raportul inspectorului Valuța Dumitru,* prin car aduce la cunoștință că la data de 10.01.2025 fiind implicat în serviciu a primit informația 112 precum că în *****a fost solicitată poliția. În urma măsurilor întreprinse s-a stabilit că cet. Dodon Iurie a solicitat ambulanța pentru îngrijiri medicale a unui copil nou născut. Minorul *****ț a fost transportat la Spitalul amplasat în mun. Chișinău str. Serghei Lazo 7, nefiind în pericol.

- *cererea cet. Bădărău Cristina datată cu 13.01.2025* prin care solicită încetarea examinării cauzei;

- *proces verbal privind actele de constatare din 12.01.2025* prin care cet. Bădărău Cristina fiind audiată a declarat că, la data de 10.01.2025 a venit Slobozian Nicu și o persoană necunoscută ei pe nume Iurie pe adresa ***** unde acesta închiriază spațiu locativ o odaie. Iurie a intrat la ea în odaie și se juca cu copilul. Pe corpul copilului a observat niște pete de culoare roșie și i-a comunicat acesteia că ori merge la medic cu copilul ori cheamă ambulanța. A fost cu copilul

la medicul din com. Băcioi acesta i-a comunicat să se prezinte sâmbătă sau luni. La momentul când s-a solicitat ambulanța ea nu era acasă dar era cu concubinul său în centrul*****. Mai comunică că aceste pete roșii la copil aveau o întindere în timp de o săptămână și credea că este alergie.

- *proces verbal privind actele de constatare din 12.01.2025 prin care cet Savin Nicolae fiind audia a declarat că,* la data de 10.01.2025 era la serviciu. Pe la amiază la contactat concubina acestuia Bădărău Cristina care i-a comunicat că trebuie să meargă la policlinică cu copilul. S-au întâlnit în centrul c***** după care au mers la magazin să facă cumpărături. Seara au ieșit cu concubina să achite factura copilul a rămas acasă cu o persoană de gen feminin. Declară că a fost contactat de Iura care i-a comunicat că a chemat ambulanța și poliția. Părerea lui este că petele roșii pe corpul copilului au apărut din cauza alimentației;

- *proces verbal privind actele de constatare prin care Tolica Iurie a declarat că, la data de 10.01.2025* a solicitat ambulanța pentru îngrijiri unui copil minor. Ambulanța a comunicat că fără părinți sau poliție nu preiau copilul. A fost solicitată și poliția. Față de poliție careva pretenții nu sunt;

- proces verbal privind actele de constatare din 16.01.2025 prin care cet. Chirlici Vera fiind audiată a declarat că, familia Savin sunt la evidența IMSP Băcioi. Totodată comunică că familia Savin la data de 10.01.2025 nu s-au adresat cu careva acuze. La data de 13.01.2025 familia Savin s-a adresat cu o confirmare cu acuze de scabie. La fel în extras era indicat tratamentul;

- *fișă de sesizare;*

- *interpelarea primăriei***** adresată IP Botanica* prin care se solicită implicarea angajaților IP Botanica conform competenței și atribuțiilor de serviciu în vederea responsabilizării părinților Savin Nicolae și Bădărău Cristina întrucât nu își îndeplinesc corespunzător obligațiile părintești;

- *evaluarea inițială a situației copilului din 16.01.2025;*

- *trimitere la medicul de familie;*

- *raportul inspectorului Valuța Dumitru din 14.01.2025;*

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către Bădărău Cristina a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 415928 din 30.01.2025.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, Bădărău Cristina mama lui Savin Ionuț, la data de 10.01.2025 orele 16:47 în com. Băcioi str. Rădăuțeanu 14, fiind mama minorului Savin Ionuț, a.n.2024 a admis faptul ca ultimul să aibă nevoie de îngrijiri medicale, acesta fiind diagnosticat cu scabie.

În argumentarea tezelor, instanţa notează că reieșind din at. 18 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, părinţii sau persoanele subrogatorii legale poartă răspundere juridică pentru lipsa de supraveghere permanentă a copiilor de vârstă fragedă şi preşcolară.

În subsidiar, instanța mai statuează că Convenţia ONU privind drepturile copilului prevede în art.18 alin.(1) că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii *părinţi* au responsabilităţi comune pentru *creşterea şi dezvoltarea copilului*, iar părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali, *sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului*, aceştia trebuind să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

La rândul său, conform art. 53 alin. (2) din Codul familiei, *părinţii* poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau *îndeplinirea necorespunzătoare* a obligaţiilor de îngrijire şi *educaţie* a copilului.

Respectiv, potrivit art. 60 alin. (1) şi (2) din acelaşi cod, părinţii au dreptul şi sânt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, dar tot ei poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

În aceste condiţii, instanţa notează că anume părintele urma să vegheze și să îngrijească copilul nou născut, la caz însă fiind neglijate de către mama Bădărău Cristina a acestor obligaţii, care în concluzie au generat comiterea acestei fapte.

De altfel, în accepţia instanţei, obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere, iar aceasta se datorează faptului că copiii minori sunt temporar incapabili să-şi asigure de sine stătător existenţa, mai mult ca atât, aceştia necesită a fi *educaţi şi învăţaţi* de a-şi satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existenţa proprie.

Această obligaţie derivă din teza că familia reprezintă pentru el, la o scară primordială, o imagine a societăţii în care va trebui cândva să se integreze şi tot ea va lasa amprenta adâncă asupra personalităţii copilului orientând în partea viaţa sa, iar *a contrario*, în cazul neglijării obligaţiilor de intruire şi de educare a copilului la vârsta nominalizată, urmările se identifică ulterior cele mai deseori în acţiuni delincvente etc.

În continuare, conform jurisprudenţei relevante a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti

dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal este una temeinică, iar fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, precum și însăși Bădărău Cristina a recunoscut faptele imputate acesteia.

Respectiv, fapta şi vinovăţia lui Bădărău Cristina au mai fost stabilite şi cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 415928 din 30.01.2025, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni **(***Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia *Haiducu şi alţii contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Bădărău Cristina, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate acesteia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la articolul 63 alin. (2) din Codul contravenţional.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al din Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Bădărău Cristina pe semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, fiind recomandată aplicarea unei sancţiuni *in concreto* sub formă de amendă.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante instanța de judecată apreciază în contextul art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, comiterea pentru prima dată a unei fapte contravenționale, deoarece la materialele cauzei nu au fost administrate probe contrare şi nici nu s-a invocat faptul dat, precum şi recunoaşterea vinei expuse în procesul-verbal cu privire la contravenţie, iar în calitate de circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică nici un argument în acest sens.

Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituție, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată prevedea o sancţiune *cu amendă de la 9 la 18 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 și 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitorului, care şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă prin recunoașterea vinovăției sale, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informaţii privind alte antecedente penale și contravenţionale în

privința acesteia, care ar caracteriza-o din punct de vedere negativ sau acordului privind executarea unei munci neremunerate în folosul comunităţii.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei şi faptul recunoaşterii vinovăţiei de către făptuitoare, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanța de judecată constată vinovăția lui Bădărău Cristina, în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din același cod și îi aplică făptuitoarei o sancțiune **sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale echivalentul a 500 de lei.**

De asemenea, instanţa va informa pe Bădărău Cristina, că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, aceasta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 400 alin. (5), 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovată **Bădărău Cristina**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional și i se aplică acesteia o sancțiune cu amendă în cuantum de 10 (zece) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 500 (cinci sute)lei.

Se explică lui **Bădărău Cristina** că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela VASILENCO**